

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA CONSILIULUI

din 16 iunie 2011

privind semnarea și încheierea Acordului între Uniunea Europeană și Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare privind aderarea Uniunii Europene la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2013/103/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

Având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 91, coroborat cu articolul 218 alineatul (5) și cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

întrucât:

- (1) Dezvoltarea interoperabilității feroviare, atât în cadrul Uniunii, cât și între Uniune și țările învecinate, este un element central al politicii comune în domeniul transporturilor, care vizează în principal instituirea unui echilibru mai bun între diferitele moduri de transport.
- (2) Uniunea dispune de competență exclusivă sau de competență partajată cu statele sale membre în domeniile reglementate de Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999 (denumită în continuare „convenția”).
- (3) Aderarea Uniunii la convenție, în scopul exercitării competențelor sale, este permisă în temeiul articolului 38 din convenție.
- (4) În numele Uniunii, Comisia a negociat cu Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (denumită în continuare „OTIF”) un acord de aderare a Uniunii la convenție (denumit în continuare „acordul”).

(5) Acordul ar trebui să fie aprobat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Uniunii, Acordul între Uniunea Europeană și Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare privind aderarea Uniunii Europene la Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999 (denumit în continuare „acordul”).

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

La data semnării acordului, Uniunea emite o declarație în ceea ce privește exercitarea competențelor sale, în conformitate cu anexa I la prezenta decizie, precum și o declarație cu privire la articolul 2 din acord, în conformitate cu anexa II la prezenta decizie.

Articolul 3

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana sau persoanele împuternicite să semneze acordul prin care Uniunea își asumă obligații și să emită declarațiile menționate la articolul 2.

Articolul 4

Comisia reprezintă Uniunea în cadrul reuniunilor OTIF.

Articolul 5

Procedurile interne referitoare la pregătirea reuniunilor OTIF și cele referitoare la reprezentare și exercitarea votului sunt cele prevăzute în anexa III la prezenta decizie.

Articolul 6

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării sale.

Adoptată la Luxemburg, 16 iunie 2011.

Pentru Consiliu
Președintele
VÖLNER P.

ANEXA I

DECLARAȚIA UNIUNII EUROPENE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE EXERCITAREA COMPETENȚELOR

În sectorul feroviar, Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) își exercită competența partajată cu statele membre ale Uniunii (denumite în continuare „statele membre”), în temeiul articolelor 90 și 91, coroborate cu articolul 100 alineatul (1) și articolele 171 și 172 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”).

Titlul VI din TFUE instituie politica comună de transporturi a Uniunii, iar titlul XVI prevede contribuția Uniunii la crearea și dezvoltarea rețelelor transeuropene în sectorul transporturilor.

În mod explicit, articolul 91 din titlul VI din TFUE prevede că Uniunea poate adopta:

- norme comune aplicabile transporturilor internaționale efectuate din sau către teritoriul unui stat membru ori prin traversarea teritoriului unuia sau mai multor state membre;
- condițiile în care transportatorii nerezidenți pot furniza servicii de transport într-un stat membru;
- măsuri care permit îmbunătățirea siguranței transporturilor;
- orice alte dispoziții utile.

În ceea ce privește rețelele transeuropene, în conformitate cu articolul 171 din titlul XVI din TFUE, în mod explicit, Uniunea:

- stabilește un ansamblu de orientări care cuprinde obiectivele, prioritățile, precum și liniile directoare ale acțiunilor preconizate în domeniul rețelelor transeuropene; aceste orientări identifică proiecte de interes comun;
- pune în aplicare orice acțiune care se poate dovedi necesară pentru a asigura interoperabilitatea rețelelor, în special în domeniul armonizării standardelor tehnice;
- poate susține proiecte de interes comun susținute de statele membre și definite în cadrul orientărilor menționate la prima liniuță, în special sub formă de studii de fezabilitate, de garanții pentru împrumuturi sau de dobânzi reduse; de asemenea, Uniunea poate contribui la finanțarea, în statele membre, a unor proiecte specifice în domeniul infrastructurii de transporturi prin intermediul Fondului de coeziune.

În temeiul acestor două dispoziții, Uniunea a adoptat un număr substanțial de instrumente juridice aplicabile transporturilor feroviare.

În temeiul dreptului Uniunii, Uniunii i s-a conferit competență exclusivă în materie de transporturi feroviare, materie în care Convenția privind transporturile internaționale feroviare (COTIF) din 9 mai 1980, astfel cum a fost modificată prin Protocolul de la Vilnius din 3 iunie 1999 (denumită în continuare „convenția”), sau instrumentele juridice adoptate în temeiul acesteia pot afecta sau modifica domeniul de aplicare a normelor în vigoare ale Uniunii.

În chestiunile reglementate de convenție în care Uniunea deține competență exclusivă, statele membre nu au nicio competență.

În cazul în care există norme ale Uniunii, dar nu sunt afectate de convenție sau de instrumentele juridice adoptate în temeiul acesteia, Uniunea și statele membre dețin competență partajată în chestiuni reglementate de convenție.

În apendice la prezenta anexă se regăsește lista instrumentelor Uniunii pertinente în vigoare la data încheierii prezentului acord. Sfera de competență a Uniunii care decurge din aceste texte trebuie evaluată în raport cu dispozițiile specifice din fiecare text, în special în măsura în care aceste dispoziții instituie norme comune. Competența Uniunii este în continuă evoluție. În cadrul Tratatului privind Uniunea Europeană și al TFUE, instituțiile competente ale Uniunii pot adopta decizii de stabilire a întinderii sferei de competență a Uniunii. De aceea, Uniunea își rezervă dreptul de a modifica prezenta declarație în consecință, fără ca aceasta să reprezinte o condiție preliminară pentru exercitarea competențelor sale în chestiuni reglementate de convenție.

Apendice la anexa I

INSTRUMENTE ALE UNIUNII EUROPENE REFERITOARE LA SUBIECTE PREVĂZUTE ÎN CONVENȚIE

Până la această dată, Uniunea și-a exercitat competența, *inter alia*, prin intermediul următoarelor instrumente ale Uniunii:

LEGISLAȚIE ECONOMICĂ/PRIVIND ACCESUL PE PIAȚĂ

- Regulamentul nr. 11 privind eliminarea discriminării în materie de tarife și condiții de transport, adoptat în aplicarea articolului 79 alineatul (3) din Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene (JO 52, 16.8.1960, p. 1121)
- Directiva 91/440/CEE a Consiliului din 29 iulie 1991 privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 237, 24.8.1991, p. 25)
- Directiva 95/18/CE a Consiliului din 19 iunie 1995 privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare (JO L 143, 27.6.1995, p. 70)
- Directiva 2001/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea rețelei feroviare comunitare (JO L 75, 15.3.2001, p. 1)
- Directiva 2001/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind autorizarea întreprinderilor feroviare (JO L 75, 15.3.2001, p. 26)
- Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, 15.3.2001, p. 29)
- Directiva 2004/51/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare (JO L 164, 30.4.2004, p. 164; versiune corectată în JO L 220, 21.6.2004, p. 58)
- Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, 3.12.2007, p. 14)
- Directiva 2007/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 de modificare a Directivei 91/440/CEE a Consiliului privind dezvoltarea căilor ferate comunitare și a Directivei 2001/14/CE privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară și tarifarea utilizării infrastructurii feroviare (JO L 315, 3.12.2007, p. 44)

LEGISLAȚIE ÎN DOMENIUL INTEROPERABILITĂȚII ȘI SIGURANȚEI

- Directiva 96/48/CE a Consiliului din 23 iulie 1996 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză (JO L 235, 17.9.1996, p. 6)
- Directiva 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional (JO L 110, 20.4.2001, p. 1)
- Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind siguranța căilor ferate comunitare și de modificare a Directivei 95/18/CE a Consiliului privind acordarea de licențe întreprinderilor feroviare și a Directivei 2001/14/CE privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară și perceperea de tarife pentru utilizarea infrastructurii feroviare și certificarea siguranței (JO L 164, 30.4.2004, p. 44; versiune corectată în JO L 220, 21.6.2004, p. 16)
- Directiva 2004/50/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional (JO L 164, 30.4.2004, p. 114; versiune corectată în JO L 220, 21.6.2004, p. 40)
- Regulamentul (CE) nr. 881/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind înființarea unei Agenții Europene a Căilor Ferate (Regulamentul privind agenția) (JO L 164, 30.4.2004, p. 1; versiune corectată în JO L 220, 21.6.2004, p. 3)
- Directiva 2007/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2007 privind certificarea mecanicilor de locomotivă care conduc locomotive și trenuri în sistemul feroviar comunitar (JO L 315, 3.12.2007, p. 51)
- Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate (reformare) (JO L 191, 18.7.2008, p. 1)

- Directiva 2008/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 septembrie 2008 privind transportul interior de mărfuri periculoase (JO L 260, 30.9.2008, p. 13)
- Directiva 2008/110/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Directivei 2004/49/CE privind siguranța căilor ferate comunitare (Directiva privind siguranța feroviară) (JO L 345, 23.12.2008, p. 62)
- Regulamentul (CE) nr. 1335/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 881/2004 privind înființarea unei Agenții Europene a Căilor Ferate (Regulamentul privind agenția) (JO L 354, 31.12.2008, p. 51)
- Regulamentul (UE) nr. 913/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2010 privind rețeaua feroviară europeană pentru un transport de marfă competitiv (JO L 276, 20.10.2010, p. 22)

OBLIGAȚII DE SERVICIU PUBLIC

- Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători (JO L 315, 3.12.2007, p. 1)

ANEXA II

DECLARAȚIA UNIUNII EUROPENE CU PRIVIRE LA ARTICOLUL 2 DIN ACORD

Sintagma „care reglementează domeniul în cauză” se interpretează ca aplicându-se într-un caz special reglementat de o prevedere a convenției, inclusiv a apendicelor la aceasta, dar care nu este reglementat de legislația Uniunii Europene.

ANEXA III

DISPOZIȚII INTERNE PENTRU CONSILIU, STATELE MEMBRE ȘI COMISIE REFERITOARE LA LUCRĂRILE OTIF

Ținând seama de necesitatea de reprezentare internațională unitară a Uniunii și a statelor sale membre în conformitate cu Tratatul privind Uniunea Europeană și cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, precum și cu jurisprudența Curții de Justiție, a Uniunii Europene, inclusiv în etapa de executare a obligațiilor internaționale, Consiliul, statele membre și Comisia vor aplica următoarele dispoziții interne:

1. Domeniul de aplicare

Prezentele dispoziții interne se vor aplica oricărei reuniuni ale oricăruia dintre organismele instituite în cadrul OTIF. Orice trimitere la termenul de „reuniune” în cuprinsul acestor dispoziții se interpretează ca incluzând prin analogie o trimitere la alte proceduri, ca de exemplu o procedură scrisă.

2. Procedura de coordonare

2.1. În vederea pregătirii oricărei reuniuni a OTIF, inclusiv, dar nu exclusiv, reuniunile Adunării generale, ale Comitetului administrativ sau ale altor comitete, reuniunile de coordonare vor avea loc:

- la Bruxelles, în cadrul grupului de lucru competent al Consiliului (de obicei, Grupul de lucru pentru transport terestru), cât mai curând posibil și ori de câte ori este necesar înainte de reuniunea OTIF; și, în plus,
- la fața locului, în special la începutul și, dacă este necesar, în timpul și la sfârșitul unei reuniuni a OTIF.

2.2. În cadrul reuniunilor de coordonare se convine cu privire la pozițiile care urmează să fie adoptate doar în numele Uniunii sau în numele Uniunii și al statelor membre ale acesteia. Pozițiile statelor membre care țin de competența lor exclusivă pot face obiectul coordonării în cadrul acestor reuniuni în cazul în care statele membre convin cu privire la aceasta.

2.3. În cadrul reuniunilor de coordonare se va decide cu privire la exercitarea responsabilităților în ceea ce privește declarațiile și votul asupra fiecărui punct de pe ordinea de zi a reuniunilor OTIF, cu privire la care se poate emite o declarație sau se preconizează procedura de vot.

2.4. În vederea pregătirii reuniunilor de coordonare menționate la punctul 2.1, inclusiv a proiectelor de declarații și de documente de poziție, vor avea loc, dacă este necesar, discuții preliminare în cadrul comitetului aferent înființat în temeiul dreptului Uniunii din sectorul feroviar, respectiv:

- Comitetul pentru transportul mărfurilor periculoase pentru punctele vizate de apendicele RID la convenție; în cazul în care aceste puncte afectează interoperabilitatea feroviară sau abordarea comună în materie de siguranță dezvoltată în temeiul Directivei 2004/49/CE, trebuie să fie implicat, de asemenea, Comitetul pentru interoperabilitatea și siguranța feroviară;
- Comitetul pentru dezvoltarea căilor ferate ale Uniunii pentru punctele vizate de apendicele A, B, D sau E la convenție și pentru alte sisteme juridice uniforme elaborate de OTIF;
- Comitetul pentru interoperabilitatea și siguranța feroviară pentru punctele vizate de apendicele F sau G la convenție.

2.5. Înaintea unei reuniuni a OTIF, Comisia va preciza care puncte de pe ordinea de zi fac obiectul coordonării Uniunii și va pregăti proiecte de declarații și de documente de poziție care urmează să fie discutate în cadrul reuniunilor de coordonare.

2.6. În cazul în care Comisia și statele membre nu pot conveni asupra unei poziții comune în cadrul reuniunilor de coordonare, inclusiv din cauza unui dezacord cu privire la repartizarea competențelor, chestiunea este transferată în sarcina Comitetului reprezentanților permanenți și/sau a Consiliului.

3. Declarațiile și votarea în cadrul reuniunilor OTIF

3.1. În cazul în care un punct de pe ordinea de zi vizează aspecte care țin exclusiv de competența Uniunii, Comisia va lua cuvântul și va vota în numele Uniunii. În urma acțiunii de coordonare corespunzătoare, statele membre pot, de asemenea, lua cuvântul pentru a susține și/sau a dezvolta poziția Uniunii.

3.2. În cazul în care un punct de pe ordinea de zi vizează aspecte care țin exclusiv de competența națională, statele membre vor lua cuvântul și vor vota.

3.3. În cazul în care un punct de pe ordinea de zi vizează aspecte care conțin elemente de competență atât națională, cât și a Uniunii, președinția și Comisia vor exprima poziția comună. În urma acțiunii de coordonare corespunzătoare, statele membre pot lua cuvântul pentru a susține și/sau a dezvolta poziția comună. Statele membre sau Comisia, după caz, vor vota în numele Uniunii și al statelor membre în conformitate cu poziția comună. Decizia cu privire la partea care își va exercita dreptul de vot se ia în funcție de competența preponderentă (de exemplu, o competență care aparține în mai mare măsură statelor membre sau Uniunii).

- 3.4. În cazul în care un punct de pe ordinea de zi vizează aspecte care conțin elemente de competență atât națională, cât și a Uniunii, iar Comisia și statele membre nu au reușit să convină asupra unei poziții comune în conformitate cu dispozițiile de la punctul 2.6, statele membre și Comisia pot lua cuvântul și pot vota cu privire la aspectele care intră în mod clar în sfera lor de competență.
- 3.5. În ceea ce privește chestiunile asupra cărora nu s-a ajuns la niciun acord între Comisie și statele membre cu privire la repartizarea competențelor sau pentru care nu s-a putut obține majoritatea de voturi necesară pentru o poziție a Uniunii, se vor depune toate eforturile pentru a clarifica situația sau pentru a se ajunge la o poziție a Uniunii. Până la realizarea acestui lucru și după acțiunea de coordonare corespunzătoare, statele membre și/sau Comisia, după caz, vor avea dreptul de a lua cuvântul cu condiția ca poziția exprimată să nu aducă atingere unei viitoare poziții a Uniunii, să fie în concordanță cu politicile Uniunii și cu pozițiile Uniunii anterioare, precum și în conformitate cu dreptul Uniunii.
- 3.6. Reprezentanții statelor membre și ai Comisiei pot participa la reuniunile grupurilor de lucru ale OTIF care pregătesc reuniunile comitetelor tehnice ale OTIF, și anume Comitetul experților pentru transportul mărfurilor periculoase (RID) și Comitetul experților tehnici (TEC). În timpul participării la aceste grupuri de lucru, reprezentanții statelor membre și ai Comisiei pot aduce contribuții de natură tehnică și pot participa pe deplin la discuțiile cu caracter tehnic în baza cunoștințelor tehnice pe care le dețin. Aceste discuții nu au caracter obligatoriu pentru Uniune.

Reprezentanții statelor membre și ai Comisiei vor depune eforturi susținute pentru a ajunge la o poziție comună și pentru a o apăra în timpul discuțiilor din cadrul grupurilor de lucru ale OTIF.

4. **Revizuirea prezentelor dispoziții**

La cererea unui stat membru sau a Comisiei, prezentele dispoziții vor fi revizuite luându-se în considerare experiența acumulată din punerea lor în aplicare.
